

Wenn Geld noch keen Bedüden hett

Lüttje Wiebke is al siet Dagen leep upgeregt. Siet en halv Jahr is se nu Schoolkind un vandaag steiht al de eerste Utflüggt för hör un hör Mitschölers an. Tosamen mit de Mesters un de Kinner ut de anner Grundschool-Klassen wölen se mit Bussen in de Stadt fahren. Denn daar in de groot Sporthall, waar för de Wintermaanten en künstelk Iesbahn upbaut worden is, sölen de Kinner sük vörmiddags mit schöfeln un sliddern van Harten vergnügen.

Wiebkes Mama brengt hör mörgens up Tied na d' School, waar de groot Bussen al paraat stahn. Dat lüttje Wicht kann 't heel neet ofwachten un naiht hum up de Bus an, in de hör Fründin al up hör wachten deit. „Wiebke, nu wacht even!“, röppt hör Moder hör na, „bliev doch stahn. Meenst du neet, dat du wat vergeten hest?“

„Oh Mama“, word Wiebke ungeduldig, „wat soll dat

Karlheinz Harms gehört zum Team der Autoren, die die Kolumne „Platt macht“ schreiben.

KOLUMNE

Moin, Moin
Schrievers Sprak
allerbest moje
Pläseer hoop
Smüstern Vertellsel

Platt macht

wesen? Tschüß hebb ik doch seggt, of? Nu laat mi blot lopen, ik will doch tegen Lisa sitten, giek krieg ik daar keen Platz mehr?“ „Un wat is hiermit?“, lacht hör Moder un hollt Schöfels un Rucksack hoog. Wullt du de neet lever mitnehmen?“ „Ja seker“, seggt Wiebke, „de harr ik haast vergeten.“

„Dat is ja noch froh genoog, mien Wicht. Nu behaar di en bietje, un höör mi even to. Wenn du mit dien Eten un Drinken neet henkummt un villicht noch Smacht of Dörst kriggst, kannst du di daar in de Sporthall ok wat kopen. Ik hebb di vörn in dien Taske en paar Twee-Euro-Stücken stoken. Hest du dat höört?“

„Ja Mama, hebb ik. Kann ik nu ennelk na Lisa in de Bus?“, seggt Wiebke un stiggt in. Namiddags kummt Wiebke weer na Huus un vertelt hör Mama, wat dat in de Sporthall alls to sehn gaff, wat man daar maken kunn un wo faak se up de Iesbahn up de Nöös fallen is.

„Un denn hett Lisa uns elk en groot Beker mit Wateries för fiev Euro köfft. Man dat was vööls to vööl, de hebben wi halv stahnlaten.“ „Dat is aver leep düür“, wunnert sük hör Mama, „harren ji keen lüttje Bekers kopen kunnun un waarum hett Lisa de over-

hoopt betahlt? Du harrst doch sülvest Geld mit! Of hest du mi vanmorgen weer neet richtig tohöört?“

„Och Mama, dat gaff ok Bekers för een un för dree Euro. Man de kunn ik ja neet kriegen, umdat ik ja blot en paar Twee-Euro-Stücken harr. Man Lisa harr twee Fiev-Euro-Schiens, de hebben wi de Iesverkoper wesen un denn hett he uns de beid groot Bekers geven.“

„So kann man ok to Geld kommen“, faat sük hör Moderator an de Kopp, „man waarher sullen ji beid Lüttjen jo ok mit Geld un betahlen utkennen? Dat hebb ik wall neet good overleggt, Wiebke. Mörgen, wenn du na d' School geihst, nimmst du Lisa hör fiev Euro weer mit.“ „Mama!“, verdreift lüttje Wiebke hör Ogen un word rein 'n bietje vergrellt daarbi, „höörst du mi denn weer neet to? Wo sull ik dat maken? Ik kann Lisa hör fiev Euro neet weerdoon, de hett doch de Iesverkoper instoken!“